

ΡΑΝΙΑ ΡΑΓΚΟΥ ΣΤΟΝ «ΑΣΤΡΟΛΑΒΟ» ΚΑΙ ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ ΣΤΟ ΤΙΤΑΝΙΟΥΜ

Δύο «δροσερές» εκθέσεις

Εικαστικά

Της **Βιβής Βασιλοπούλου**

Την επόμενη της Καθαρής Δευτέρας, το κρύο μας κρατάει ακόμη περισσότερο μακριά από τους δρόμους, απ' όπου μόλις μια μέρα πριν συμμαζευτήκαμε. Και ενώ οι αίθουσες των κινηματογράφων δημιουργούν έναν καινούργιο πόλο έλξης στους αντίποδες των χιονοδρομικών καταφυγίων, οι αίθουσες τέχνης γνωρίζουν μεγάλη μοναξιά, έστω κι αν θερμαίνονται το ίδιο καλά με τις κινηματογραφικές, έστω κι αν προσφέρουν, φιλόξενα αυτές, καλύτερο καφέ από εκείνες και καλύτερες σοκολάτες. Το έντυπο-πρόγραμμα έρχεται λίγο ακριβότερο εδώ, αλλά όχι πάντα.

Γι' αυτό θα επιμείνουμε και πάλι εικαστικά... σε πείσμα των καιρών γενικά, και του κακού (μας) του καιρού ειδικότερα, και θα σταματήσουμε ομοιοπαθητικώς... σε δύο πολύ «δροσερές» εκθέσεις: της Ράνιας Ράγκου «Kiss my art» στον «Αστρολάβο» και του Γιάννη Ζιώγα «Απο την ουτοπία στο επέκεινα» στο «Titanium».

Για την πρώτη, μεταχρονολογημένη πρόταση βεβαίως, «ασορτί» ωστόσο με τις «μεταχρονολογημένες τηλεοπτικές βόμβες», το πρώτο κεφάλαιο ενός τρίπτυχου με τίτλο «Η κριτική της αισθητικής της επικοινωνίας» γραμμένου από τον Δημοσθένη Δαββέτα, ενώ ο «τηλεοπτικός κίνδυνος» παραμονεύει παντού, ακόμη και στη διάρκεια ενός «εσωτερικού ταξιδιού της ύλης».

Στο βάθος του τοίχου, «δίκην ταπισερί», όπως θα έλεγε η παλιά φιλόλογος γαλλικού, το ημερολόγιο της χρονιάς, με λεζάντες χιουμοριστικές ποικίλου περιεχομένου, ορθάνοιχτο, έτσι

που να ξέρεις τι σε περιμένει την άλλη μέρα.

Αλλού σε κάποιο σημείο της αίθουσας, η προειδοποίηση της εγγονής προς τη γιαγιά να προσέχει γιατί «σέρνεται εγκεφαλικό» και δίπλα η εξπρεσιονιστική, χειρονομιακή ευχή... της απότοπης γιαγιάς, προς το παιδί: «Fuck off, είπε η γιαγιά μου».

Πιο πέρα εύκολη η καταραμένη ομοιοκαταληξία «milk and whisky very risky» και λίγο πιο πάνω σε πράσινο φόντο ο προσδιορισμός και η κριτική του ίδιου του έργου: «Αυτό είναι ένα έργο ζωγραφικής πλούσιο σε ακόρεστα -λάθος, αυτός είναι από άλλη διαφήμιση- πλούσιο σε (ακόρεστες) αξίες (σε σχέδιο και τόνους), που αποδεικνύει την ικανότητα (ταλέντο), σε συνδυασμό με τη δουλειά σαν κύρια όπλα του καλλιτέχνη». Πάρα κάτω, άσκηση θάρρους 1, 2, 3 και μια ομολογία. Αυτά θα μπορούσε να είναι και ο τίτλος της έκθεσης με πολλή επιτυχία.

Με αληθινό πνεύμα υπομνηματίζει τα έργα του, τη στάση του και την καλλιτεχνική του πορεία «Από την ουτοπία στο επέκεινα» ο Γιάννης Ζιώγας, στην απρόσμενη έκθεση του Titanium. «Αντί για εικόνες μιλήσουμε για λέξεις», γράφει ο ίδιος στον κατάλογο του προτρέποντας σε κάτι άλλο, ανατρέποντας κάτι γνωστό. «Στην εποχή του τωρινού φορμαλισμού οι εικόνες δεν φτιάχνονται από χρώματα, φτιάχνονται από λέξεις, στον τωρινό φορμαλισμό οι λέξεις προηγούνται των νοημάτων και τα νοήματα έρχονται προς τις εικόνες. Έτσι, σε μια απρόσμενη εφαρμογή της μεταβατικής ιδιό-

τητας, ακόμα και οι λέξεις έρχονται πριν από τις εικόνες, «οι δικές μας λέξεις είναι που θα κατασκευάσουν τις δικές μας εικόνες». Και στην εποχή του Σαίξπηρ, οι ήρωές του με λέξεις κατασκεύαζαν τα νοήματα. Με ρηματική προστακτική «κατασκευάστηκε» ο κόσμος.

